

SESTRA EMMANUEL MAILLARD

SKRIVENO □ DIJETE

MEĐUGORJA

Ovu prekrasna knjiga nastavak je divnih svjedočenja koje je draga sestra

Emmanuel prikupila u svojem radu i trudu da svjedoči za Gospodina,

Njegov Majčicu i Međugorje, kao mjesto ukazanja **BLAŽENE DJEVICE**

MARIJE.

Razna svjedočenja koja su zapisana u knjizi jednostavno te potiču da u

svemu tome PRONAĐEŠ SEBE, PRONAĐEŠ GOSPODINA I

NJEGOVU MAJKU, DJEVICU MARIJU, KOJI ŽELE DA SVATKO OD

NAS IMA RADOST ŽIVOTA VEĆ TU, U OVOM ZEMALJSKOM

SVIJETU.

MEĐUGORSKO ČUDO i SKRIVENO DIJETE MEĐUGORJA su dvije

knjige koje su mi širom otvorile srce Međugorju i Blaženoj Djevici

u njemu.

A TROJEDINI BOG JE JEDNOSTAVNO DIO SVEGA...

Evo nekoliko kratkih dijelova, od mnogih, koji su me dirnuli.

"...Drugi put, kada sam završavala predavanje o Djetetu

Isusu hodočasnici u Međugorju, došla mi je uplakana žena.

Tako su je prevladale emocije da je jedva govorila i morala se

boriti da bi mogla svjedočiti. "Uskoro ću navršiti šezdesetu.

Udala sam se mlada, ali nikad nisam mogla imati djecu. To je

uništilo moj život. Moj suprug nije želio usvojiti dijete. Ja sam

se, unatoč svim poteškoćama, ipak nadala djetetu. Kako su

godine prolazile, ugledala sam kako mi se zatvara prozor, a

time i mogućnost da dobijem dijete, da bi na kraju taj prozor

sasvim iščeznuo.

Sestro, ne možete zamisliti kako sam patila! Ali danas, danas

(grcajući u tolikim suzama, morala se zaustaviti da dođe do

daha),□ danas sam dobila svoje dijete!

Molim Vas, vjerujte mi! Dobro ću paziti na Njega!"

Ova žena, puna nade, shvatila je poruku i odmah je primijenila.

Djetešće Isus upotrijebilo je njezino trpljenje da izrezbari za

sebe male jaslice na dnu njezinog srca da se u njima udobno

smjesti.

Skriveno □ Dijete □ Međugorja □ želi boraviti u našem životu i traži

male jaslice u kojima će počivati..."

lli,

"Chriseyy s nama radi preko pet godina. Sprijateljila se s

vidiocima pa ih povremeno upita zanimljiva pitanja.

PITANJE: "Kako odlučuješ kamo ćeš ići u misije? Je li to na

osnovi poziva koje primaš?"

VICKA: "Kao što znaš, ljudi od nas stalno traže da ih dođemo

posjetiti. Danonoćno primamo takve pozive! No, važno je u

svom srcu razmisliti: 'Što je Gospi u tom trenutku potrebno, što

traži od mene?'

Primam toliko poziva iz zemalja koje materijalno dobro stoje i

mogla bih provesti cijelo svoje vrijeme u Americi ili Italiji. No, ja

također trebam poslušati one koji nemaju ništa, ljude u

zemljama koje se susreću s velikim teškoćama. Kažem sebi:

'Odgovorit ću kad mi Gospa stavi znak u srce!'

Čekam u miru, i sasvim sigurno, ona pokazuje pravo vrijeme,

pravo mjesto i način na koji želi da širim njezine poruke.

Kad znak dođe, to znaš. Možeš to osjetiti, to je očigledno.

Pa čak i ako em moji prijatelji nagovaraju da idem tamo gdje

oni žive, to ne smijem uzimati u obzir jer prijateljstvo nema

ništa s misijama. Misije su nešto drugo.

Ne možete se odlučiti ići na put samo da ugodite prijateljima.

Morate ići s onim što vam u molitvi srce govori, i držati se toga.

Morate biti jaki. Važno je kretati se i dalje u miru i na način

koji ti Bog pokazuje u tvom srcu."

Ili,

"... Postoji još jedna vrsta ubojite posesivnosti koja usmrćuje

mir srca, nešto što postupno razvijamo prema onima koje

volimo, obično našoj djeci.

Tako je lako zaboraviti Božanski plan koji njihov Stvoritelj ima

za njih i osujetiti Njegova djela tako što na njih prenosimo

svoje vlastite ideje i očekivanja: "On je moj sin, nosi moje ime,

ja sam platio njegovo obrazovanje...!"

Hoće li naš mir varirati obzirom na njihove izbore u životu,

dobre i loše? Naravno da ne. Posvećenje djeteta Bogu ili Majci

Božjoj još od njegova začeca oslobađa nas, jer nas to oslobađa

tereta koji sebi namećemo kad zauzimamo mjesto Boga u

životima naše djece.

Čak i usred bolnih trenutaka, koji su neizostavni u odnosima

između roditelja i djece, naš "šalom" ostat će jak i neuzdrman

ukoliko smo sudbinu svoje djece predali u Božje ruke:

"Gospodine, ovdje je dijete koje si mi dao da se brinem za

njega. Ti si njegov Stvoritelj, njegov Pastir i njegov Spasitelj.

Stavio si ga u našu obitelj kako bismo mu pomogli da odraste u

skladu s Tvojim pozivom i postane ono što si Ti za njega

namijenio u vječnosti. Gospodine, pomози mi da budem svjestan

i pun ljubavi, da ispunim svoju dužnost prema njemu, da se u

potpunosti dam i da učinim sve što je u mojoj moći da mu

pomognem pronaći put do svetosti.

Neka mi Tvoj Sveti Duh pomogne da ga oblikujem. Učini za

njega ono što nalaže Tvoja sveta volja, Gospodine, jer ovo

dijete je Tvoje dijete, ono pripada Tebi. Ja ga nudim Tebi i

posvećujem ti ga u potpunom povjerenju."

Jednom kad se ovo posvećenje napravi, počinjemo osjećati punu

slobodu, a njezi brat blizanac, mir, počinje ispunjavati naša

srca.

Mogli bismo nabrajati mnoge primjere: naš odnos prema poslu,

budućnosti, prema sebi, drugima, prema našoj kulturi, čak i

prema grijesima.

O čemu god da se radi, rezultat je uvijek isti: što se više trudim

kontrolirati stvari, to više gubim mir, a što više toga predam

Bogu, tim više dobivam mir..."

I mogao bih još puno toga ovdje prepisati što me dotaknulo u toj knjizi.

Ima 350 stranica i nije baš jeftina, 116 kuna. No, vrijedi svih tih novaca.

Mislim da se može kupiti u svakoj katoličkoj knjižari, a ja sam ju kupio u

knjižari Svetog Antuna Padovanskog na Kaptolu.